

»Modro kapico ima in rdeča krilca.«
 »Ta pa ni naša čebelica. Od kod se je le vzela.«
 »Nič hudega ne namerava. Medka je prinesla in pogačice.«
 »Ampak kar naprej pleše —«
 »Nekaj bi rada povedala. Nekaj se ji je zgodilo.«
 »Saj se kar na glavico postavlja.«
 Tako sta se pogovarjala atek in mamica, ker nista vedela, da imata v rokah svojo izgubljeno punčko Mikico Mokico.
 Mikica pa od samega veselja ni mogla govoriti. Samo vzklikala je: »Moja zlata, zlata mamica. Moj zlati, zlati atek.« (Dalje.)

Karel Mausser

Božična

Tiho se noč srebri
 kot v svilo belo odeta.
 Vse čaka, vse hrepeni,
 da odpro se nebesa sveta.

V gozdu srne kleče,
 vsa bela blešči se vas.
 Zdaj vsak naj očisti srce,
 da Jezus obiše nas.

Krista Hafner

Marjanica pri jasliah

SVETI VEČER JE. V SOBI DIŠI ŠE PO KADILU. MARJANICA SEDI V KOTU PRI JASLIH IN JIH OBČUDUJE.

GLEDA JEZUŠČKA V JASLIH IN ŽIVALCE, LJUBE ZNANKE, KI SE PASEJO PO ZELENEM MAHU OKOLI HLEVČKA. PA SE SKLONI H KODRASTI OVČKI IN JO VPRAŠA:

»POVEJ, BEKA, KAJ BOŠ DALA LJUBEMU JEZUŠČKU?«

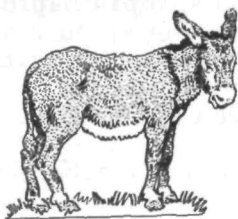
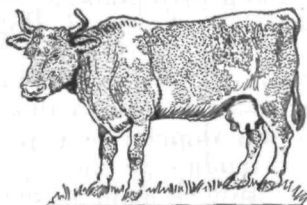
»BEEE, BEEE,« ZABLEJE OVČKA, »TOPLE VOLNE MU DAM, DA GA ZEBLO NE BO.«

MARJANICA POKIMA, PA SE OBRNE H KRAVICI:

»IN TI, DIMKA, KAJ BOŠ TI DALA JEZUŠČKU?«

»MUUU, MUUU, SLADKEGA MLEKA MU DAM, DA LAČEN NE BO,« ZAMUKA KRAVICA.

IN MARJANICA POGLEDA ŠE OSLIČKA:

»PA TI, SIVKO, KAJ BOŠ TI STORIL ZA LJUBEGA JEZUSA?«

»IA, IA, NOSIL GA BOM, DA GA KRUTEŽ HERODEŽ UGRABIL NE BO,« ZARIGA OSLIČEK.

MARJANICA JE ZADOVOLJNA Z ODGO-